

طنز تلخ

مظفر محمدی

۲۱۹

حکمتیستی هفتگی

۳۰ ژوئیه ۲۰۱۸ - ۸ مرداد ۱۳۹۷
دوشنبه ها منتشر میشود

"مقام" حجاب در قدرت گیری و بی قدرتی حاکمیت در ایران

آذر مدرسی

دوره عقب نشینی های پیایی جمهوری اسلامی در مقابل مردم منتها است شروع شده است. عقب نشینی در قبال تحمیل قوانین اسلامی و ضد زن به جامعه شاید یکی از مهمترین ها است.

"اجازه" ورود زنان به ورزشگاهها، اعلام اینکه حجاب اجباری نیست، اعلام اینکه "مبارزه با بدحجابی گشت و دادگاه و زندان نیست و باید کار فرهنگی کرد"، فقط گوشه هایی از موقعیت وخیم جمهوری اسلامی در قبال جامعه و بویژه جنبش برابری زن و مرد و نه گفتن جامعه به تلاش چهل ساله رژیم برای اسلامی کردن جامعه و تحمیل قوانین، ارزشها، است.

به دنبال تحرک "دختران خیابان انقلاب" و راه افتادن دیالوگ درون خانوادگی "اجباری بودن یا نبودن حجاب" در میان سران جمهوری اسلامی، هفته گذشته مرکز پژوهشهای مجلس اسلامی گزارش مفصلی از گسترش "بی حجابی" و "بدحجابی"، آمار از "بدحجابان بی آسیب!" و "کانونهای بحرانی بدحجابی" داده و راههای کنار آمدن، و نه مقابله، با این واقعیت را توصیه کرده است. منجمله "تغییر ارزشمندی حجاب از شرعی به عرفی!" و "ضرورت اتخاذ یک سیاست بسیار هوشمندانه، منعطف و سیال!"

گزارش با هزار و یک ترفند و بازی با آمار و جدا کردن "بدحجابان بی آسیب" از "کانونهای بحران بدحجابی" و "طیف خاکستری"، کشف "محجبه های عرفی" و "محجبه های شرعی" اعلام میکند بیش از ۸۰ درصد زنان مخالف "حجاب اجباری" و دخالت دولت در تحمیل حجاب اند! این درحالی است که صحبت از جامعه ای است که در آن حجاب اجبار و زور و ایدئولوژی و چهل سال است که به

صفحه ۴

فتح الهی رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران گفته است: "به دنبال این هستیم که در جلسه شورای عالی کار بحث افزایش دستمزد مجدد کارگران را بررسی کنیم چرا که حقوق فعلی پاسخگوی هزینه ی معمولی زندگی نیست."

اینکه دستمزد کارگران چند برابر زیر خط فقر است، اینکه سفره خانواده های کارگری خالی است. اینکه کارگران و خانواده هایشان مسکن مناسب ندارند و عاجز از پرداخت اجاره مسکن، که کم تر از دستمزد ماهانه نیست، هستند و بیشتر به حاشیه شهرها پناه برده اند... بر فتح الهی و همه عیان است. به همه این ها شرایط فلاکتبار کار بدون قرارداد، تعدیل و اخراج و بیکاری ده میلیونی که بر طبقه کارگر تحمیل شده است را اضافه کنید.

اما طنز تلخ اینجا است که در چنین شرایط فلاکتبار کار و زندگی طبقه کارگر، این نمایندگان کارفرما و دولت اند که پایش می گذارند و صحبت از بررسی مجدد افزایش دستمزد می کنند، نه نمایندگان کارگران متشکل در مجامع

مجامع عمومی و شوراهای عمومی باید مساله افزایش دستمزد را در طول سال که می گویند سالی یک بار و هر وقت لازم شد در دستور بگذارند و اعتراضات و مبارزات و جنبش تعطیل ناپذیر و پیگیر خود برای افزایش دستمزدها را برپا کنند. یک جواب این است که کارفرماها و دولت از خیزش و عصیان کارگران می ترسند و می خواهند نانی به سفره این طبقه اضافه کنند و دهانشان را ببندند. اول معلوم نیست شورای عالی کار راضی به سفره خانواده های کارگری خالی است. اینکه کارگران و خانواده هایشان مسکن مناسب ندارند و عاجز از پرداخت اجاره مسکن، که کم تر از دستمزد ماهانه نیست، هستند و بیشتر به حاشیه شهرها پناه برده اند... بر فتح الهی و همه عیان است. به همه این ها شرایط فلاکتبار کار بدون قرارداد، تعدیل و اخراج و بیکاری ده میلیونی که بر طبقه کارگر تحمیل شده است را اضافه کنید.

اما طنز تلخ اینجا است که در چنین شرایط فلاکتبار کار و زندگی طبقه کارگر، این نمایندگان کارفرما و دولت اند که پایش می گذارند و صحبت از بررسی مجدد افزایش دستمزد می کنند، نه نمایندگان کارگران متشکل در مجامع

تحریم ها و فضای جنکی، مقدماتی برای ایستادگی

صفحه ۳

کنفرانس تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی)

صفحه ۴

آزادی برابری حکومت کارگری

طنز تلخ

متحد کارگری و مدام در صحنه از عدم توانایی و قدرت آن نیست، کارگری در سطح سراسری، وارد خصلت و شیوه و مکانیسم مبارزه و هیچ مذاکره ای با دولت و کارفرما

اعتراض طبقه کارگر با توده های نمی شود. تنها مرجع صلاحیتدار پراکنده مردم متفاوت است. یک برای افزایش دستمزد، نمایندگان اعتصاب عمومی کارگری مهر واقعی و منتخب مجامع عمومی طبقه کارگر را بر خیابان می کوبد کارگری است. می توان در پاسخ به و در نهایت کمر بورژوازی را خم ضرورت مبارزه برای افزایش دستمزد، مجامع عمومی کارگری را

بویژه در مراکز بزرگ صنعتی و تولید و خدمات بفوریت برپا کرده و هیات نمایندگی واحد و سراسری برای مذاکره با کارفرما را تعیین نمود. نباید به انتظار وفای فتح الهی به عهدش نشست. باید به استقبال ادعای او رفت. شاید عدو شود سبب خیر!

اعتراض و اعتصاب کارگران برای افزایش دستمزد بالاتر از خط فقر و به نسبت تورم همین امروز و نه انتظار تا آغاز سال بعد و نه منتظر تصمیم شورای عالی کار شدن، می تواند از کارخانه ها و مراکز بزرگ و کوچک کار آغاز شود. طبقه کارگر یک بار و برای همیشه اعلام کار و تولید متمرکز است. اگر طبقه کند که بدون حضور نمایندگان کارگر ضرب اول به خیابان نمی آید مستقل و منتخب مجامع عمومی

ندارد. نیت و هدف رییس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران برای تقاضای بررسی مجدد افزایش دستمزد هر چه باشد، کارگران باید از این ادعا و فرصت استفاده کرده و پرچم جنبش افزایش دستمزدها به تناسب تورم و نیاز خانواده کارگری را بر افرازند. بنا به آمار دولتی حتی افزایش ۴۰۰ در صدی دستمزد کارگران و بازنشستگان و معلمان و کارکنان جامعه تازه درآمد را به حد خط فقر می رساند. افزایش واقعی دستمزدها در طول سال و هر زمان که تورم افزایش یافت و نیازمندیهای مردم گران تر شد، به یک جنبش سازمان یافته و

امنیت

رفاه و آزادی بدون احساس امنیت، بدون زندگی در شرایطی امن، که در آن شهروندان در هراس از فقر، جنگ و تخریب، و بدون هراس از بدتر شدن اوضاع، به هر سرنوشتی که سرمایه برای آنها رقم میزند تسلیم نشوند، ممکن نیست.

بدون احساس امنیت و برخورداری از امنیتی سالم و انقلابی، که در دل آن شهروندان بتوانند رفاه و آزادی را تجربه کنند، تحقق مطالبات برحق مردم ممکن نیست. این حکم امروز بخصوص، در شرایطی که جهان سراسر به میدان تعرض تروریسم دولتی و غیردولتی تبدیل شده است، بیش از پیش صدق میکند. حزب کمونیست کارگری - حکمتیست مدافع برجیدن ارتش و نیروهای مسلح حرفه ای، انحلال ارتش و سپاه پاسداران و نیز کلیه سازمان های نظامی و انتظامی و جاسوسی و اطلاعاتی مخفی است.

- حزب حکمتیست دفاع و امنیت را وظیفه نیروی مسلح مردم، متشکل در کمیته های محل کار و زیست، مبتی بر آموزش نظامی عمومی و شرکت همگانی در امور انتظامی و دفاعی، و جایگزین آن با ارتش حرفه ای و مافوق مردم میدانند.

- حزب حکمتیست برای فراهم کردن شرایط دفاع، مسلح و غیرمسلح، علاوه بر کمیته های محل کار و زیست، برای شکل گیری گارد آزادی، مسلح و غیر مسلح، فعالیت میکند.

- با این وجود مادام که نیرویهای مسلح وجود دارند موازین زیر باید برقرار گردند:

۱ - اطاعت بی چون و چرای پایین از بالا در نیروهای مسلح لغو شود. هر فرد نظامی حق دارد از اجرای دستوراتی که به نظر او با قوانین کشور در تناقض باشد یا با اصول انسانی و وجدانی وی مغایرت داشته باشد امتناع کند.

۲- هر کس حق دارد از شرکت در جنگ و یا هر فعالیت نظامی که با اصول اعتقادات وی مغایر است، امتناع کند.

۳ - نیروهای انتظامی باید در حین ماموریت و انجام وظیفه، اونیفورم نظامی خود را به تن داشته باشند و اسلحه خود را به نحوی حمل کنند که دیده شود.

۴- تشکیل نیروی مسلح فاقد اونیفورم و یا انجام ماموریت بعنوان پلیس مسلح در لباس سیویل ممنوع است.

۵ - لغو دیپلماسی سری

۶- ممنوعیت ورود کشور به پیمان های ضد مردمی، نظامی، سلطه طلبانه و سرکوبگرانه

۷- ممنوعیت گسترش میلیتاریسم، دخالت نظامی میلیتاریستی در کشورهای منطقه، ممنوعیت مسلح کردن دسته های قومی و مذهبی .

مرکز بر جمهوری اسلامی
زنده باد سوسیالیسم

تحریم‌ها و فضای جنگی، مقدماتی برای امتیازگیری

هر دو طرف میدانند هدف از خوش کردن نیروهای راست و خلاصی از استبداد حاکم و آزادی و تشدید جنگ لفظی میان هیئت حاکمه تهدیدات آتشین، اما پوچ شان، نه ارتجاعی، جریانات قومی و مذهبی برابری باز کرده است. ایران و آمریکا، رجز خوانی های دامن زدن به جنگ که فشار برای امتیازگیری های بیشتر از هم است. ترامپ و تیم او از طرفی و روحانی و حمایت قاسم سلیمانی و سپاه از طرف دیگر، تهدید ترامپ به "برپا آوردن آتشی که دنیا به خود ندیده" و روحانی به اینکه "جنگ با ایران مادر جنگهای دیگر خواهد بود" یکبار دیگر هراس از حمله نظامی را در مقابل مردم در ایران قرار داده است.

هر دو طرف این رجزخوانی میدانند دامن زدن به جنگی که "دنیا به خود ندیده" یا "جنگ مادر جنگها" حتی اگر بخواهند ممکن نیست. نه آمریکا با معضلات داخلی و تقابل های موجود با قطب های دیگر جهانی از چنین توانی برخوردار است و نه جمهوری اسلامی توان یک جنگ دیگر در دل بحران سیاسی-اقتصادی گریبانگیر خود و مهمتر خطر عروج مجدد جنبش مردم ایران برای به زیر کشیدن خود، را دارد. نه آمریکا در سطح بین المللی در موقعیت قدر قدرتی خود در دوره جنگ خلیج قرار دارد و نه ایران توان مقابله با آمریکا را دارد و مهمتر ورود ایران به هر جنگی به معنای پایان عمر جمهوری اسلامی خواهد بود.

چراغ سبزه های ترامپ در مورد آزادی، رفاه و امنیت مردم در ایران نشان میدهد. فضای جنگی و تهدید به تحریمهای بیشتر، تا همین امروز تاثیرات مخرب خود را بر زندگی، معیشت و مبارزه مردم در ایران گذاشته است. مردم محروم و طبقه کارگر اولین قربانیان این جنگ اقتصادی و فضای جنگی اند.

باید علیه تحریمهای آمریکا که فقط و فقط باعث تحمیل فقر بیشتر به مردمی که بدون تحریمها هم قادر به تامین حداقل معیشت خود نیستند، ایستاد. تحریمهایی که اتفاقا دست جمهوری اسلامی را در سلب مسئولیت در قبال ورشکستگی اقتصادی و بن بست سیاسی-اقتصادی خود باز گذاشته و همزمان دست جمهوری اسلامی را در تحمیل فضای ارباب و سرکوب و نه رژیمن چینی در میان است. دل

حزب کمونیست کارگری-حکمتیست
(خط رسمی)

۲۷ ژوئیه ۲۰۱۸

رفاه

رفاه، فراغت، تفریح، آسایش و امنیت، حق حیات و مصونیت جسمی و روحی فرد از هر نوع تعرض ابتدایی ترین حق و از ضروریات زندگی متعارف در جامعه امروزی است. برای تامین رفاه در اولین قدم مطالبات فوری زیر را، که به سرعت قابل تامین است، باید به نیرو و قدرت متحد و متشکل خود تحمیل کرد.

- تعیین حداقل دستمزد، توسط نمایندگان کارگران
- بالا رفتن اتوماتیک حداقل دستمزد به تناسب تورم
- برقرار فوری حداکثر ۳۰ ساعت کار در هفته (۵ روز شش ساعته)
- تعطیلی دو روز متوالی در هفته
- پرداخت بیمه بیکاری معادل حداقل دستمزد به همه افراد فاقد شغل بالای ۱۶ سال
- ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان و نوجوانان زیر ۱۶ سال
- پرداخت بیمه بازنشستگی دولتی، معادل حداقل دستمزد به همه افراد بالای ۵۵ سالی که فاقد حقوق بازنشستگی هستند
- حق برخورداری از کلیه امکانات جامعه امروزی برای مصون داشتن فرد از صدمات و بیماری ها، حق برخورداری از امکانات بهداشتی و درمانی در جامعه. ارائه خدمات رایگان پزشکی و آموزشی و فرهنگی
- تضمین استاندارد بالای زندگی کودکان و نوجوانان، تضمین رفاه و سعادت هر کودک، مستقل از وضعیت خانوادگی، با جامعه است.
- تعیین حقوق مقامات سیاسی و اداری کشور (نمایندگان مجلس، شهرداران، استانداران، فرمانداران، قضات دادگاهها و...) برابر با مزد متوسط کارگر.
- در جهان امروز رفاه بدون احترام به محیط زیست و حفاظت از آن، عملی نیست. از این رو حق برخورداری از یک محیط زیست امن و سالم، حق بی چون چرای همگان است.

نشریه هفتگی

حزب حکمتیست (خط رسمی)
www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللہی
fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب
@HekmatistXateRasmi
رادیو نینا
www.radioneena.com

تماس با حزب

دبیرخانه حزب: هساره ابراهیمی
hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی
azar.moda@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا
aman.kafa@gmail.com

دبیر دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی
mozafar.mohamadi@gmail.com

کنفرانس تشکیلات خارج کشور حزب

تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی)، کنفرانس خود را روز یکشنبه ۲ سپتامبر ۲۰۱۸ در شهر گوتنبورگ سوئد برگزار میکند.

شرکت در این کنفرانس برای عموم آزاد است.

از همه علاقمندان و مردم آزادیخواه در خارج کشور دعوت میکنیم در این کنفرانس شرکت کنند.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با ما تماس بگیرید.

تلفن تماس: حسین مرادی ۰۰۴۶۷۳۵۰۷۲۵۰۴۰

"مقام" حجاب در...
اعتراف خودشان یکی از ارکان رعب و وحشتی رها کردن افسار اوباش بسیج و گشت و انداختن آنها به جان زنان و به بهانه "بدهجایی" بود و

این گزارش، اعلام رسمی شکست پروژه اسلامی کردن جامعه، شکست تحمیل ارزشها و قوانین اسلامی و در یک کلام پیروزی جنبش دفاع از حق زن در ایران است.

پیش از این، سران جمهوری اسلامی به شکست خود در اسلامی کردن نسل جوان جامعه و فرار و بیزاری آنان از اسلام، گفته بودند و امروز از شکست خود در تحمیل آپارتاید جنسی میگویند!

حکومت "خواهر حجاب تو شرف من است" و "یا روسری یا توسری"، حکومت گله های اسیدپاش و میخ به پیشانی زنان زدن، امروز اعتراف میکند در پروژه اسلامی کردن جامعه شکست خورده است.

این فقط اعلام شکست سیاست جمهوری اسلامی با اتکا به سرکوب و زندان،

سیاست اسید پاشی و میخ کوبیدن بر پیشانی زنان آزاده، اعلام شکست "تلاش فرهنگی" برای تغییر ارزشهای متمذنه در جامعه و عقب رانده آن به دوره بربریت، نیست. این گزارش اعلام شکست "ولترهای ایرانی" برای "مدرنیزه کردن اسلام" و آشتی دادن آن با حق زن و تمدن و انسانیت و

آزادیخواهی هم هست. همچنین اعلام شکست شترگاوپلنگ طیف "فمنیست های اسلامی" و "بادمجان دورقاب چین" های آنان در طیف اپوزیسیون درگراندیشان و اصلاح طلبان! شکست معجون "سکولار اسلامی" هایی که دوره های قبل یکی پس از دیگری آیت الله جدید و تفاسیر جدید از قرآن و آشتی حق زن با اسلام راکشف کرده و به فضای قانونی و مجاز فرهنگی و سیاسی جامعه، تزریق میکردند. آن روزها را باید به یاد این طیف فرصت طلب شیفته شکست و سازش آورد و امروز را در مقابل میداناری ها و عوامفریبی های دیروشان گذاشت!

اگر تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، تعرض به زنان و حرمت آنها مقدمه هر تعرضی به جامعه بود، اگر پیش درآمد هر بورشی به حقوق فردی، اجتماعی و

اگر تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، تعرض به زنان و حرمت آنها مقدمه هر تعرضی به جامعه بود، اگر پیش درآمد هر بورشی به حقوق فردی، اجتماعی و

حول کشور سرنگونی حزب متحد شوید!